

LEMISĒLE

Nr 6 LIMBAŽU 3X3 SAIETA AVĪZE

26. JŪLIJS / 2024

Saskatīties, ieskatīties... un palikt kopā

Citās valodās mīlēt ir vieglāk – var mīlēt kūkas, tāpat kā sportu, var mīlēt adīt tāpat kā spēlēt klavieres. Latviešu valodā vārds mīlēt nozīmē, ka tas ir nopietni. Mīlestība... gribas ievilkt dziļāk elpu pirms teikt nākamo vārdu. Laikam tāpēc, ka gribas, lai mīlestība ir vēra ņemama. Nav nejausē gadījums, kas noticis tāpat vien – netīšām. Tāda īsta mīlestība.

Latvijas 3x3 "firmas zīme" ir stipras ģimenes. Savukārt ģimeņu stipruma mērs ir mīlestība.

Mēs ar Armandu bijām nodzīvojuši kopā 12 gadus, kad pirmo reizi atbraucām ar saviem tolaik 5 un 6 gadus vecajiem bērniem uz 3x3 Kocēnos. Mums aiz muguras jau bija tie prieki un bēdas, ko rada divu mazu bērnu auklēšana, audzināšana, vienlaicīgi mēģinot lavierēt un žonglēt ar katra mūsu paša Brīvību, Radošumu, Esību.

Tā paša gada rudenī Armands uz sešām nedēļām devās ceļojumā – viens pats ar vilcienu pa Indiju. Es paliku mājās ar bērniem un pilna laika darbu. Un jutos ļoti labi: ar visu tiku galā, man neviens un nekas nepietrūka – iespējams, pat bija vieglāk plānot un organizēt ikdienu, kad ne ar vienu nekas nav jāsaskaņo – viss notika pēc mana prāta.

Vienlaikus no šīm sajūtām kļuva drusku bail – es varu viena. Man sanāk. Tas nav grūti. Tas ir ērti. Bet...vai es to gribu? Vai es gribētu tādu dzīvi, kurā tā otra nav nemaz?

Gan priekos, gan bēdās.

Viens no iemesliem, kāpēc 12 kopdzīves gadu laikā, arī pēc bērnu piedzimšanas, manā dienaskārtībā nebija punkta par precēšanos, bija tas, ka es negribu liekuļot. Es negribu solīt to, kas nav pa īstam. Taču pēc Armanda ceļojuma domas par kāzu jautājumu mainījās.

Lai nu kā, bija lietas, kurām es nebiju gatava ne toreiz, ne tagad, tomēr biju ar mieru citu cilvēku priekšā nolasīt Armandam Friča Bārdas mīlestības dzejoli no savas vecmāmiņas jaunības dienu grāmatas.

Savās kāzās mēs to izdarījām - viens otram nolasījām Bārdas dzejoļus. Neko nesolījām un nemelojām.

Mīlestība ir apdzējota, banāli apdziedāta un, ak, cik kinofilmās romantiski attēlota. Ko te vēl jaunu pateikt? Tu zini, to filmu un stāstu žanru, kur pirmajā lappusē vai sērijā jau zini, ka viss beigsies labi un tikai tāpēc jau skaties, birdini savas sentimentālo asaru krelles, jo zini, ka tie, kas viens otru nesatīka, beigās noteikti satiksies un dzīvos ilgi un laimīgi līdz mūža galam... Tāpēc jau skatāties šīs filmas, daži no mums – joprojām lasa arī grāmatas.

Bet ārpus grāmatām un filmām satikšanās ar mīlestību ne vienmēr notiek pirmajā lappusē. Ne vienmēr pat pēc pirmā vai otrā kopīgā bērna.

Tā Mīlestība, ko es rakstītu ar lielo burtu, ir ļoti tuva vārdiem: Līdzība, Draudzība, Saderība.

Par mīlestību!

DIENAS RITMS

ŠOVAKAR

Piektdiena, 26. jūlijs

- 19.00 - 19.45** Vakariņas
20.00 - 22.00 Daudzinājums
21.35 - 22.00 Vakara dziesma un vakara pasaciņa
22.00 - 23.00 Vakara viesis
Latvijas fotomākslas klasiķis **Valdis Brauns/**
Danči ģimenēm/Nikšana/
Sadziedāšanās
23.00... Danči tiem, kam pāri 13 /
Nikšana/Sadziedāšanās

RĪT Sestdiena, 27. jūlijs

- 8.00 - 9.00** Celšanās, rīta rosme,
ķermeņa atmodināšana
9.00 - 9.30 Brokastis
9.40 - 10.00 Limbažu 3x3 rīta ziņas
10.15 - 12.45 Rīta ievirzes
13.00 - 14.00 Pusdienas
14.00 - 16.30 Pēcpusdienas ievirzes
16.30 - 17.00 Brīvbrīdis
17.00 - 18.30 Izstāde – tirdziņš
19.00 - 19.45 Vakariņas
20.00 - 22.00 Noslēguma koncerts
21.35 - 22.00 Vakara dziesma un
vakara pasaciņa
22.00... Danco visi/Nikšana/
Sadziedāšanās

Pieejams psihologs!

Šogad saietā ir pieejams psihologs, un šo lomu ar prieku pilda Ilze Žilde. Atbalsts tiek sniegts ikvienam, kam intensīvās nedēļas laikā rodas kādi krenķi, nesaprotamas situācijas vai nepieciešama konsultācija vecākiem par veselīgu robežu noteikšanu.

APSVEIKUMI

Dzimšanas dienā sveicam
Gitu Feldhūni un **Anastasiju Šmakovu**

Vārda dienā sveicam
Annu Gobzemi-Nulli, Anneli Slišāni
Annu Lisu Krūmiņu, Annu Bartkeviču,
Annu Neilandi, Annu Jasmani,
Sofija Annu Bogustova, Annu Menke,
Annu Savicku, Anci Priedīti,
Isabelu Annu Madridi-Raposo,
Anci Laviņu

Godalgotie tautastērpi ciemos 3x3

Vai lina pavediens,
villaines bārkstis,
priekšauta mežģīne,
zeķu prievīte, krekla
vīle var aizkustināt
līdz asarām? Kad
Limbažu audēju
kopas "Dzilna"
vadītāja Baiba
Vaivare kopā ar
savām audējām
stāsta par saviem
vasaras lina
tērpiem, tad var no
aizkustinājuma un
apbrīnas raudāt.

Īsta modes skate ar
brīnumainām pārvērtībām
no goda tērpa par darba
tērpu, no viena gadsimta
uz citu. Limbažnieces
ir lepnas, ir arī ar ko
lepoties, viņu darinātie
tērpi bagāti apbalvoti
ar dažādām godalgām,
viņu austie lakati rotā
Pūres šokolādes kastes,
viņas izdevušas krāšņus
grāmatas, kurās dalās
ar savām zināšanām un
pieredzi.

Viss stāsts sākas ar brunči, goda brunčis,
mājas brunčis, pilsētnieces, lauku sievas,
kalpones brunčis, katrai savas goda drānas,
visas viņas satiekas pie baznīcas, noskata
jaunākās modes. Mājās aizgājušas, mugurā
darba drēbes, kurš goda brunčis novalkāts,
tas kļūst par darba brunči. Nekas netiek
laists zudībās, mājas brunčus var sašūt pat
no sešiem novalkātiem goda brunčiem.
Vai zināji, ka brunči jāvelk tikai pār galvu,
lai nevazātu goda tērpu, lai nesaburzītu
goda kreklus. Kreklis beidzas nedaudz
pār gurniem, tam ir piešuves. Citiem
tērpiem uzkreklis, ko sānos sasien, krekli
ar apkaklīti, krekli ar savilkumu, krekli
bez savilkuma, ar kakla izgriezumu, bez
kakla izgriezuma, tik daudz smalkumu
par krekliem vien. Zeķes, ņieburi, jakas,
cepures, zīda lakati, snātenes un vēl, un vēl.
Un tad – priekšauti, Priekšauti ar lielo "P"
– gari šauri goda priekšauti ar izšuvumiem,
ielasīto rakstu, tamborētām mežģīnēm,
knipelētām mežģīnēm, maisa auduma
priekšauti, krogus meitas priekšauti,
priekšauti ar kuriem svētdienā viesus
uzņemt, priekšauti ar kuriem dārzā iet.
Labai saimniecei tie bijuši vismaz septiņi.
Tik daudz gudrību, zinību un skaistuma
nepilnā pusotrā stundā, ne izstāstīt.
Gudrības:
Kad šuj brunčus ar faltēm, liec uz faltēm
tikko ceptus maizes kukuļus, lai stāv kamēr
atdziest, tad faltēs labi iestāvēsies.
Kad domāsi, vai vari goda tērpa iet bez
ņiebura vai vismaz villaines, paturi prātā
piebaldzietes sacīto: "Bez ņiebura pat lauku
darbos gāja tikai tās sievas, kuras vairs
necerēja, ka viņas kāds ņems."
Priekšautā rokas nekad neslauka.

Baiba

Randiņš ar lipīgākās ievirzes vadītāju - lipīga saruna ar *Lielisko lipīgo lietu* Armandu Sidoroviču

“Es esmu mākslinieks, skolotājs Rīgas Mākslas un mediju tehnikumā, četru bērnu tētis un saietā esmu piedalījies vismaz desmit reizes. Šajos vairāk nekā desmit gados 3x3 esmu paspējis gan vadīt bēbīšu pieskatīšanas ievirzi, gan dažādos veidos mudinājis dalībniekus uz radošumu: mācījis jauniešiem un

pieaugušajiem rakstīt ar spalvu, aicinājis pieaugušos doties pilsētā un gleznot.

Lielisko lipīgo lietu ievirzes sēkla ir mūsu ģimenes izteiciens, stāsts. Kādā reizē ar vecāko puiku, kad viņam bija trīs vai četri gadi, braucām pa galvaspilsētu.

Kad braucām garām karuseļiem, puika izsaucās: “Ā, re kur, lipīgās lietas!”. Bija skaidrs, ka viņam lipīgās lietas saistās ar cukurvati, jautrām krāsām, lipīgu noskaņu, saldu garšu. Tas bija pats sākums, kā mūsu ģimenē dažādās sarunās ieviesās apzīmējums “lipīgās lietas”.

Šogad, domājot par saietu un savu ievirzi, atlika tikai pielikt vārdu “lieliskās”. Protams, lipīgās lietas var būt dažādas, piemēram, kovids vai citas lipīgas slimības, kas nemaz

nav lieliski. Manas lipīgās lietas pavisam noteikti ir lieliskas, tās ir saistītas ar garšīgām lipīgām lietām: gan ar lipīgiem cukurgaiļiem, gan ar visādiem moderniem lipīgiem savienojumiem, lipīgiem brīnumiem. Strādājam un cūkojamies gan ar vairāk zināmām lipīgām lietām – cukuru, šokolādi, mālu, ģipsi, gan mazāk zināmām lietām: akriliem, silikoniem, šķidrajām plastmasām. Kā redzat, lipīgums var būt salds, garšīgs, neparasts.

Mēģinu nodarbības veidot tā, lai katru dienu nebūtu viens un tas pats, lai būtu interesanti, dienas ir salīpinātas tā, lai jaunieši pielīp pie šīs ievirzes, lai priecīgi un pozitīvi salīp kopā, tāpat kā mēs visi šonedēļ. Jo parasti tas, kurš vienreiz 3x3 ieradies, atgriežas vēl un vēl. Tā ir tāda pozitīvā salīpšana. Nevis kā žāvas, kas ātri pielīp, un tajā gan nav nekā lieliska. Vai asaras, kas pielīp, kad citi raud. Šī ievirze ir kā lipīgi smieklī. ☺

Baiba

Kokle skan ikvienam!

“Tās skanējuma kods ielikts caur paaudzēm mūsu būtībā,” stāsta Laura Laugale, kas Limbažu 3x3 vada Kokles spēli. “Šķiet, ka koklējot mēs neapzināti pieskaramies tam, kas bijis pirms mums - cilvēkam, dziesmai, dzīves ritmam, vērtībām. Tā ir satikšanās ar savu iesākumu.

Pat, ja vārdā nezinām nosaukt savus senčus, tomēr bez īsta, dzīva cilvēka cauri paaudzēm nebūtu ne mūsu šodienā, ne tālāk nodota koklēšanas prasme un tradīcija.”

Tā ir skaņa, kas atbalsojas no pagātnes tagadnē. “No sirds ticu, ka skanēs arī pēc 100 un vairāk gadiem nākotnē.

Mans kokles stāsts aizsākās pilnīgi nejauši. Manās rokās tika ielika koklīte ar vēlējumu - pastrinkšķīni. Tā bija mīlestība no pirmās skaņas. Tieši kokles skanējums bija tas, kas aizķēra. Ir jaušas un nejaušas satikšanās un nezinām, kur katra var aizvest. Kokle kļūva par manu veidu, kā sarunāties ar sevi, ar pasauli un cilvēkiem sev apkārt. Kokle man ir bijis kā spogulis, kurā ieraudzīt pašai sevi. Vajadzīgs vien pieskāriens stīgām, lai rastos dzidra, tīra skaņa. To, ko esmu saņēmusi pati, to dodu tālāk, palīdzot satīties koklētājam ar kokli. Tā ir brīnišķīga sajūta, kad varu kādam pirmo reizi ielikt rokās šo instrumentu un redzēt satikšanos ar to skaisto, skanošo un radošo pusi katram sevī. Šī kokles meditativā, sevis izzinošā šķautne ir tā, kas šobrīd uzrunā

Joti daudzus. Spēlēt kokli pašam sev - daudziem tas kļūst par mirkli steidzīgas ikdienas noslēgumā, kad satīties atkal ar sevi. Veltīt laiku sev. Veidot sarunu ar sevi, ieklausīties sevī - kā es skanu šodien? Un tikpat daudz, cik mācīties spēlēt, mēs arī mācāmies ieklausīties.”

Kas ir tas, ko tu vēlies pateikt caur kokli? Kas ir tas, ko saka otrs? Vai mākam sarunāties, pamanīt, pieņemt un respektēt otru blakus ar savu sakāmo? Šādi jautājumi ir būtiski Laurai. “Interesanti, ka iedodot dažādiem cilvēkiem vienu un to pašu kokli, katram tā skan citādi. Katram savs pieskāriens, savs raksturs, savs sakāmais, ko izspēlēt. Kokle - man tas ir ceļš. Ceļojums, kurā esmu sastapusī sevi. Satikusi cilvēkus, kuri kļuvuši par maniem skolotājiem un cilvēkus, kuri kļuvuši par maniem skolniekiem. Satikusi visdažādākos cilvēkus, kurus uzrunājusī kokle manās rokās, un kuri, apstājoties tik uz mirkli, atstājuši savu nospiedumu manī.”

Lauru vari satikt arī kokļu mežā
<https://www.koklumezs.lv/> ☺

Uldis

Praktiskā politikas darbnīca

Kā rakstīts uz durvīm, tā arī viss notiek. Ieejot telpā, redzams, ka tāfele ir sazīmēta un sarakstīta, lapiņas salīmētas, un dalībnieki sēž aplī, aizrautīgi diskutējot. Te patiešām notiek praktiska darbība. Dalībnieki izskatās ļoti ieinteresēti, jo šeit ne tikai klausās, bet arī aktīvi piedalās.

Andris saka, ka te nebūs nekādu "dīvāna ekspertu", un kā gan lai viņu neklausītu – stalts vīrs ar iznesīgu runas veidu. Viņš ņem savus ievirzes dalībniekus aiz rokas un

ved ciemos pie aktīvajiem limbažniekiem. Šoreiz īpaša tikšanās ar limbažnieci Inesi Vaivari, kura politikas ievirzes dalībniekus sagaida ar pīrāgiem, plūmēm un gurķiem, piebilstama, ka ļoti atbalsta vietējos uzņēmumus.

Kovida laikā Inese, dzīvodama savā piecstāvu mājā, noorganizēja biedrību "Kaimiņi" un palīdzēja tiem, kuri pandēmijas laikā bija vieni un nevarēja pat aiziet līdz veikalam. Tā Inese darbojas, palīdzot un atbalstot savējos. Politika ir praktiska, ja mēs to tādu veidojam, un Andris māca, kādi instrumenti tam nepieciešami.

Ilze

Stikla vitrāžas – jaunums 3x3!

Pirmo reizi 3x3 nometnē tiek darinātas vitrāžas. Ievirzi "Stikla vitrāžas Tiffany tehnikā" vada Rasa Roze.

Rasa par savu pieredzi 3x3 saka tā, ka viņa ir bijusi gan dalībnieks, gan blakus ievirzes vadītājam pastāvējusi, gan kopā ar mammu Inesi Rozi vadījusi ievirzi un nu šogad ievirzi vada pati. Vitrāžu gatavošanu viņa izvēlējusies, jo pašai patīk izmēģināt, darīt un mācīties jaunas lietas. Gribējusi arī piedāvāt ko jaunu, nebijušu, jo, piedaloties saietā vairākas reizes, pašai šķiet, ka visās ievirzēs jau būts. Un šī doma ir attaisnojusi, jo, izrādās, ka uz ievirzi gribētāji ir pat rindā stāvējuši. Turklāt Rasai pašai ļoti patīk strādāt ar stiklu, viņa Latvijas Mākslas akadēmijā studē stikla mākslas nodaļā.

Ieejot ievirzes telpā, vērojama liela rosība, visi strādā galvu nepacēlušī: slīpē, griež stiklu, ar īpašu folija lentu (senāk tas darīts ar speciāliem svina stieniņiem) liek kopā stiklu un dara citus brīnumus, ko nezinātājam nesaprast, un veidojas skaisti stikla raksti, zīmējumi: kādam - saule, citam - puķe, vēl citam - jūra. Rasa par saviem ievirzes dalībniekiem saka, ka visi ir ļoti kārtīgi, apzinīgi, neviens ar stiklu ne sev, ne kaimiņam acī nav iedūris, pirkstā griezis ir tikai viens no dalībniekiem, bet darījis to ar prieku.

Ievirzes dalībiece Kerija šo ievirzi izvēlējusies, jo iepriekš sev jau noaudusi Lielvārdes jostu, Krustpils jostu, izgatavojusi tautas tērpu, ada, šuj un dara citus rokdarbus un vienmēr gribējusi šo vitrāžu gatavošanas tehniku apgūt, bet nebija ienācis prātā, ka to varēs izdarīt 3x3 saietā. Kad ieraudzījusi, ka šogad ir tāda ievirze, nebijis pat doma, ka varētu izvēlēties kaut ko citu. Vienmēr bija skatījusies un priecājusies par skaistajām vāzēm, dekoriem šajā tehnikā un ir ļoti priecīga, ka tagad pati to var Rases pavadībā izmēģināt, apgūt. Un tagad viņai ir iespēja to pašai darīt arī mājās.

Gribat zināt, kas ir Tiffany tehnika un kad tā radusies? Tad jums jāķer ciet Rasa Roze!

Baiba

Mucu meistars un viņa saime

Jānis Grantiņš ir ievērojams Latvijas mucu meistars, kurš ir ne tikai atjaunojis senlatviešu arodu, bet arī padarījis to par ģimenes tradīciju.

Jāņa aizraušanās ar mucu meistarošanu sākās, kad viņš saprata, ka vēlas saglabāt un atjaunot šo vēsturisko arodu. Viņa ģimene aktīvi piedalās šajā procesā – gan bērni, gan sieva palīdz dažādos darbos, kas saistīti ar mucu izgatavošanu. Viņiem pieder plaša lauku saimniecība, kurā atrodas arī galdniecības cehs. Ģimene ir izveidojusi arī mucu muzeju, kur apmeklētāji var iepazīt mucu izgatavošanas procesu un vēsturi.

Jānis nodod savas zināšanas bērniem un citiem interesentiem. Viņu saimniecībā tiek veikta dažāda veida mucu dedzināšana, lai piešķirtu tām specifiskas īpašības. Jāni varējām redzēt ugunīgā mucu gatavošanas meistarklasē Limbažu estrādē, un, kā izrādās, mucu dedzināšanas ilgums atkarīgs no iecerētā pielietojuma. Katram mucu veidam ir nepieciešama atšķirīga dedzināšanas intensitāte, kas ietekmē gala produkta garšu un kvalitāti, piemēram, viskija mucai ir jāšak degt pašai ar savu liesmu, pirms to apdzēst.

Lai arī šis arods vien jau ir stāsta vērts, ir vēl kas svarīgāks. Jāņa ģimene.

Jānis dzīvo Vaidavas pagastā, kur viņi kopā ar sievu Aneti audzina deviņus bērnus – četri ir viņu bioloģiskie bērni, bet pieci ir pieņemti bērni.

Vakar varējām Jāņa un Anetes meitiņu Lizeti Mariju vērot aizkustinošā

un drosmīgā priekšnesumā uz "Brīvā mikroфона" skatuves. Priekšnesuma nobeigumā dzirdējām: "Mēs esam izaudzinājuši četrus savus un piecus pieņemtus bērnus, un katra ģimene varētu pieņemt vismaz vienu," teica Jānis. Jānis ir atvērts dalīties pieredzē, jo daudz kam ir izgājis cauri - gan juridiskajiem jautājumiem, gan citām grūtībām un var palīdzēt pieņemt šo atbildīgo lēmumu – dot kādam bērnam ģimeni, kas Jāņaprāt ir visu vērtību pamats.

Vairāk informācijas par mucām: muca.lv

Uldis

Rozītes tad, kad nedzied bēdīgas dziesmas, galvenokārt smejas.

Ausmas Spalviņas izdresētās puzurnieces.

Ceļojošie koklētāji - vienubrīd pie ezera; citu - jau pļaviņā.

Mans tēvs bija podnieks...

Mēs jūs, jūs - mūs.

Dzirdēts saietā

Nevar atrast ceļu

Jau kurā saieta diena, bet Laimes blodas vadītāja Inese joprojām nevar atrast ceļu uz bibliotēku. Vaicāta, ko meklē, viņa atbild:
 - Savu ievirzi.
 - Vai tad visu nedēļu Tavi skolēni ir bez Tevis?
 - Nē, es katru rītu atrodu bibliotēku no jauna.

Īsākais ceļš uz kori

Toties labā ziņa, ka Inese atradusi ne tikai īsāko ceļu no ēšanas telts pa taisno uz kori, bet arī savas vecmāmas māju Limbažos!

Kur ir rīta pasaciņa?

Iet pa ceļu "Vakara pasaciņas" zvaigznes Jānis un Laila Kirmuškas uz brokastīm, neko jaunu nedomāmi. Pēkšņi pieskrien meitenīte un prasa: "Kāpēc nav rīta pasaciņas?"

Vai te ir basketbola saiets?

Vietējie ļaudis tomēr līdz galam nesaprot - kas tas ir par 3x3. Esot ļaudis - i lieli, i veci, kas ar lapām rokās skrien gar ezermalu. Tādi sportiski. Laikam tie basketbolisti...

Šaušalīgs gadījums

Gaišā dienas laikā, 3x3 saieta pagalmā novērojama šāda aina: Kāds saieta dalībnieks, izteiksmīgi žestikulējot vietējam policistam, stāsta trakas lietas: - Un tā viņš te vienkārši s taigā apkārtnē, visur vienkārši iet. Policists mierinoši saka: - Neuztraucieties, mēs visu tūlīņ nokārtosim. Saieta dalībnieks turpina stāstīt:
 - Un iedomājieties, viņš ne no viena nebaidās, vienkārši visur iet. Nevar saprast sašauts vai kas...
 No malas vērotājs un šī stāsta pierakstītājs jau šausmās saķer galvu, iztēlojoties milzīgu, aizdomīgu ļaunprāti, kas, ne no viena nebaidoties, kļīst pa saietu. Policists atloka piedurknes, uzvelk zilus gumijas cimdus un nomierinošā balsī atkārto: - Tūlīņ visu atrisināsim, es viņu noķeršu...
 Un tur viņš ir – ļoti bēdīga paskata ... balodis.
 Zinātāji saka, ka nogādāts veterinārajā klīnikā.

SŪDZĪBA Zog kreklus!

Limbažu 3x3 jābūt ļoti uzmanīgam ar izgērbšanos. Saieta fotoievirzes vadītājs Varis Sants, būdams veselīgs un spēcīgs vīrietis, ik dienu stundu skrien Limbažu stadionā. Karstumā pieradis skriet ar pliku torsu. Novilcis kreklus, atstājis uz soliņa skrejceļa malā. Bet pēc brīža: krekla vairs nav! Nu kreklus sargāšot un uz stadionu iešot ar pliku torsu.

Istabiņu nosaukumi

Šogad mūsu Limbažu 3x3 naktsmāju istabiņu nosaukumi ir par godu Limbažu novada viensētām. Es dzīvoju "Apškalnos", un blakus man ir "Dači". Netipiski latvietim savās viensētās šoreiz guļam daudzi, lai satiktos, iepazītos un veidotu jaunas draudzības ar latviešiem no visiem novadiem un visas plašās pasaules. Kādā viensētā dzīvo tu?

5. dienas
Ģimeņu
danču **Zagli**
uzvarēja
Džastins un
Noelle

5. dienas
Lielajā Zaglī
uzvarēja
Marta un
Eliass

Tā pa rakstniecības pēdām Limbažos ievirzes "Es, latvietis, kultūrā" Liega Piešiņa vizina savus ievirzāmos.

Brīvā mikrofona depresīvākais priekšnesums ar traģiskām beigām.

Bildes ar komentāriem, ziņas, jokus, noklausītas sarunas un daudz ko citu, kas interesētu un uzjautrinātu arī pārējos trīsreiztrīsniekus sūti avīzei: **+371 29267825** (WHATSAPP) un e-pastā: **3x3lemisele@gmail.com**

Redakcija:
Tina Sidoroviča, Baiba Roze, Ieva Dzintare,
Ilze Cekule, Klāra Sidoroviča, Uldis Mauriņš.